

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 60/2019-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. januára 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Ladislava Orosza a sudcu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 2 T 35/2009-2071 z 19. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 131/2010 z 26. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2019 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 2 T 35/2009-2071 z 19. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 131/2010 z 26. septembra 2013.

2. Z obsahu sťažovateľkou podanej sťažnosti vyplýva, že bola rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 2 T 35/2009-2071 z 19. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 131/2010 z 26. septembra 2013 právoplatne odsúdená pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a iné, za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní ôsmich rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a ochranným dohľadom v trvaní jedného roka. V podanej ústavnej sťažnosti sa sťažovateľka domáhala zrušenia predmetných rozhodnutí všeobecných súdov z dôvodu rozporu výšky jej právoplatne uloženého trestu odňatia slobody s nálezom ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28. novembra 2012. Podľa jej názoru mali v jej veci konajúce súdy zohľadniť nález ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28. novembra 2012 pri rozhodovaní o výške jej uloženého trestu, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti tak neučinili a z tohto dôvodu mali porušiť jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. Sťažovateľka v petite podanej sťažnosti navrhla, aby *„na základe dôkazného bremena bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 6 To/131/2010 a bol uplatnený nález ÚS SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 aby bol o asperačnú zásadu ponížený trest o 3 r a vyplatené odškodné v sume 3.000,- € KS v Trnave.“*

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti

o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

7. Sťažnosť sťažovateľky smeruje proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 2 T 35/2009-2071 z 19. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 131/2010 z 26. septembra 2013. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 16. januára 2019 (po viac ako piatich rokoch od právoplatnosti predmetných rozhodnutí), teda dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

8. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2019